

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلام عرض می کنم خدمت همه دوستان، ایام مبارک میلاد امام زمان ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف و همچنین حضرت علی اکبر علیه السلام را خدمتتان عرض شادباش و تبریک دارم. ان شاء الله که این فرخنده میلاد بر شما و بر همه دوستان و سفیران ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف میمون و مبارک باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عِيْنًا حَتَّى تُسَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

یکی از اساسی ترین نکات در انجام وظیفه نسبت به ساحت نورانی ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف چه در ایام مناسبتی مثل نیمه شعبان یا غدیر و چه در غیر ایام مناسبتی، این است که از دیدگاهی می شود به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف نگاه کرد که تقویت شدن آن دیدگاه باعث می شود که ما بتوانیم از وجود نازنین ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف در مقابل هجمه های شبهات و دشمنانشان دفاع کنیم.

غرض بنده از این جمله، این بود که خیلی اوقات چون امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف یک امام به ظاهر غائب موعود هستند و ما این بزرگوار را به عنوان یک امام حاضر و ناظر و البته موجود بین خودمان، در اعتقاداتمان، در توجهاتمان به مقام آن حضرت و همچنین در بین جامعه توجه خاص به آن نداریم. یعنی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف برای ما یک امام غائب موعود است. نه یک امام حاضر ناظر و حی موجود. لذا باعث می شود که از معرفی شخصیت والای حضرت، چه معرفی شناسنامه ای آن بزرگوار، چه مقامات مختلفشان مثل شئون امامت و قائمیت ایشان غافل شویم و اینجاست پاشنه آشیل آن لحظاتی و آن نقاط حساسی که دشمن از آن استفاده می کند و می آید بر باطل خود، لباس حق ما را می پوشاند، به مخاطب عموم جامعه منتقل می کند و باعث گمراهی آنها می شود.

یعنی چون ما در معرفی حق بودن امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف؛ موجود بودن امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف شئون مختلف وجود مبارک شان کوتاهی می کنیم، در بسیاری از مواقع و این حق ترین حق ها را به مردم معرفی نمی کنیم، لذا میدان مبارزه را برای باطل فراهم و باز می گذاریم. میدان هدایت مردم به سمت نور و یا به سمت نار را فراهم می کنیم. گرایش عموم جامعه به سمت یک موضوع می شود. جولانگاه خوبی برای باطل که بیاید لباس حق به باطل خود بپوشاند و عموم مردم را از صراط مستقیم امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف مخصوصاً دور کند. ما می توانیم در مناسبت های بزرگداشت میلادها یا مناسبت های دیگر در طول سال و یا در ایام غیر مناسبتی در روزهای عادی، در معرفی حق بودن امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف تمام تلاشمان را به کار ببریم که آنقدر حق که ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف باشند، واضح و روشن به مخاطب مان برسد و توجه مخاطب ما به وجود آن بزرگوار متوجه شود تا جایی برای گمراه کردن باطل وجود نداشته باشد و اگر ما در رساندن پیام حق مان چه در مناسبت ها، چه در غیر مناسبت ها تمام تلاشمان را داشته باشیم، اتوماتیک وار مردم گرایش به سمت حق دارند، فطرتاً به سمت صراط مستقیم گرایش و هدایت پیدا می کنند و راهی برای باطل باز نمی ماند. پس نکته اینجاست که برپایی مراسم میلاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف در این ایام تدارکات جشن، تزئینات جشن، ظاهر جشن، ما را از معرفی امام بر حق مان برای مخاطب عموم جامعه غافل نکند. ممکن است برای یک دسته از مخاطب مجبور باشیم حق را شناسنامه ای معرفی کنیم. پیغمبر اکرم ص ۱۲ جانشین داشتند. این ۱۲ جانشین مبارک را در روز عید غدیر خم، در آن سخنرانی غرا، طوفانی و حماسی شان معرفی کردند: اولین شان امیرالمؤمنین علی علیه السلام تا اویی که بابتش دور هم جمع شدیم، ولی عصر حضرت حجت بن الحسن العسکری علیه السلام نام مادرشان نرجس خاتون علیها السلام، اطلاعات شناسنامه ای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را بدهیم. و این اعتقاد صحیح را به اصطلاح در جان مخاطب بچکانیم. حق را اینگونه معرفی کنیم تا برود به محافل، جشن ها و گردهمایی هایی که احیاناً افرادی حضور دارند که لازم است شئون مختلف وجود امام حق و حی مان را برایشان باز کنیم. کما اینکه آن روایت معروف امام رضا علیه السلام که تعاریفی از وجود امام دارند که امام مهربان تر از مادر است، امام دوست تر از دوست است. امام دلسوزتر از پدر است و وقتی باطلی می خواهد خودش را به هر صورتی، با هر لباسی، به هر مسلکی، با هر ادبیاتی در هر نقطه از دنیا جای حق ما جا بزند، مخاطب ما در مقابل آن باطل بیمه شده باشد. رساندن تعاریف مختلف از وجود گوناگون شخصیت حق بودن امام حی و حاضرمان، ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف با ما است. ما باید این کار را انجام دهیم. جشن های ما، ما را غافل نکند. ظاهر جشن ها و پذیرایی های جشن های ما، برنامه های متنوع و مختلف و جذاب البته لازم است. اصول کافی کتاب الحجه

جلد یک، حدیث ده، از امام معصوم عبارتی آمده که یک تکه از آن عبارت، این است: **لو لا الحجة لساخت الارض به اهلبا**. که اگر زمین از حجت خالی شود، اهلبش را فرو خواهد برد. پس آقای مخاطب ما که در این جشن هستی، ما می خواهیم به تو این مفهوم را منتقل کنیم که زمین هیچگاه از حجت خالی نخواهد بود. از این عبارت و این تکه از روایت می شود این استفاده را کرد که از ابتدای تاریخ تا به حال همواره حجت های الهی وجود داشتند که به نصب و تعیین خدای متعال همراه انسان بودند و عهده دار هدایت برای انسان بودند. همیشه حجتی برای مردم وجود داشته که در تمام لحظات و شئون و وجوه مختلف زندگی شان، بالا و پایین ها، پستی بلندی های زندگی شان به آن حجت الهی که منصوب و تعیین شده از طرف خدا است، پناه می بردند و به آرامش می رسیدند. خب این رهبری و هدایت تا پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله جلو آمده و همه به او اذعان دارند. هیچکس هم نیست نبی مکرم صلی الله علیه و آله را منکر شود و البته از آن طرف بعد از نبی مکرم صلی الله علیه و آله جانشینان حضرت که تعیین فرمودند، عهده دار این منصب هستند، و تا زمین باقی است، این منصب ادامه خواهد داشت. خب بعد از امام حسن عسکری علیه السلام به عنوان یازدهمین جانشین پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله چه کسی عهده دار این منصب است؟ وجود نازنین امام زمان علیه السلام حضرت با این تکه از روایت معرفی می شوند. می خواهیم راجع به این موضوع برای مخاطب خود شاهد قرآنی هم بیاوریم؟ چه اشکالی دارد؟ که این مقام خلیفه الهی برای امام معصوم بعد از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله از ابتدای تاریخ شروع شده و حالا به امامان معصوم، یعنی دوازده جانشین نبی مکرم صلی الله علیه و آله رسیده تا امام زمان علیه السلام، این نکته ای است که وجود او با آیه ای از آیات قرآن اثبات می کند. کجا؟ آنجایی که در سوره (ص، آیه ۲۶) خداوند متعال به حضرت داود علیه السلام این گونه خطاب می کند که: **(یا داوود انا جعلناک خلیفه فی الارض)** وقتی که حضرت داود علیه السلام خلیفه خداست در زمین، نبی مکرم اسلام نیستند؟ جانشینان نبی مکرم صلی الله علیه و آله که راهنما و راهبر این خط هدایتند تا دامنه قیامت، خلیفه خدا در روی زمین نیستند؟ خلیفه خدا هم همان کسی است که آن کاری را می کند که خدا می خواهد انجام دهد و البته بی اذن خدا کاری نمی کند. و هر کاری می کند، به قدرت و اراده الهی است که می تواند آن کار را انجام دهد. لذا به مخاطب مان مفهوم را در جشن خود انتقال می دهیم. یکی از شئون معرفی حق بودن امام زمان علیه السلام است که اگر ما دوازدهمین جانشین نبی مکرم صلی الله علیه و آله را به عنوان خلیفه الهی معرفی می کنیم که باید همیشه روی زمین باشد که اگر نباشد، زمین اهلبش را فرو می برد، به استناد این آیه قرآن است. فلذا که آن خلیفه الهی هرگز از ما غائب نیست. درست است که ما امام زمان علیه السلام را نمی بینیم ولی دلیل نمی شود که به سمت حضرت گرایش پیدا نکنیم، امام را از دلمان برانیم، از فرمان دور کنیم. حضرت همیشه حی و حاضر و ناظر است، چون خلیفه خداست و ما می توانیم هر لحظه با آنها زندگی کنیم. تمام دقیق زندگی مان را به وجود امام زمان علیه السلام و توجه به حضرت به عنوان خلیفه و امام حی و حاضر و ناظر بزنیم.

ارتباط قلبی با امام زمان علیه السلام پیدا کنیم، با حضرت مأنوس بشویم، با ایشان سخن بگوییم، صدایش بزنیم. ایشان را حاضر و ناظر بدانیم. بدانیم که هر لحظه، هر جایی صدایش زدیم، به اذن خدا و به مقام خلیفه الهی، آن کاری را انجام می دهد که خدا می کند و آن کاری را می کند که خدا می خواهد. پس اگر خدا همه جا هست، حجت خدا هم همه جا هست و همه جا ما را می بیند و با ما هست. لذا هر لحظه می توانیم به دامنش پناه ببریم. هر جایی می توانیم صدایش بزنیم. با توجه، با خضوع، با خشوع، با حضور قلب، با امید به عنایت پدران و مهربانان، با امید به خصلت مهربان تر از مادر بودنش، و ایشان از دید ما غایب اند ولی از دل و زبان و فکر ما غایب نیستند. چشمان ما محروم است از دیدن ایشان و نمی توانیم ایشان را ببینیم. و گرنه ایشان به عنوان حجت و خلیفه الهی به استناد این آیه قرآن که خواندیم، همیشه و همه جا حاضر است. پس به دامانش برو. تو امامی داری که حی و حاضر تو را مدیریت می کند. فقط کافی است به سمت او بروی. طبق فرمایش امام رضا علیه السلام او مثل کعبه است، و باید به سمت او برویم و دستمان را به سمت خیر او دراز کنیم تا او دستش را در دستان ما قرار بدهد. اگر دستمان را دراز نکنیم، کعبه که به سمت ما نمی آید. او دستش را دراز می کند ولی اگر ما دستمان را دراز نکنیم، دستمان در دستان او قرار نمی گیرد. لذا به مشکل برمی خوریم، به بن بست می رسیم، در مشکلات زندگیمان کم می آوریم، دلمان می خواهد به کسی پناه ببریم، آن وقت باطل می آید و خودش را به جای او می نشاند و ما را گمراه می کند. این نحوه اعتقاد به حجت، به ولی، به خلیفه خداست که می توان با او زندگی کرد. او هست، زمین بدون حجت نمی ماند و زندگی همراه با او ولو این که او را به چشم نبینی، شدنی است. این اعتقاد با این خصوصیتی که عرض کردم، انرژی و توان، انگیزه و شوقی در معتقد به این اعتقادات قرار می دهد، در دل بچه شیعه که زندگی ام سرشار از انرژی می شود. لذتی که از ارتباط با امام زمان علیه السلام و زندگی با امام زمان علیه السلام می برم، هیچ لذت دیگری جایگزین آن نمی تواند باشد. امتحان آن هم برای مخاطبان مان مجانی است. بیاییم به این حال برسائیمشان که بیایید با ولی خدا، با حجت خدا، با خلیفه خدا، با صاحب الزمان علیه السلام زندگی کنید. از این زندگی و از این حیات طیبه لذت ببرید. ارتباطت را با او زیاد کن، عمیق کن. چه کمیتش و چه کیفیتش. فلذا اگر این

اتفاق رقم بخورد، به نظر می رسد که مخاطب ما در مقابل اعتقادات یا معتقدات باطل که می آید، لباس امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را به خودش می پوشاند و مردم را گمراه می کند، مصون است. واکسینه شده است و شما خیالتان راحت است که ان شاءالله چیزی را به مخاطبتان داده اید که وقتی سوار بر آن اعتقاد خود می شود و زمام آن اعتقاد را در دست می گیرد، از گمراهی نجات پیدا می کند. اما مورد دوم که ما در زیارت جامعه که هرگاه در یکی از مشاهد مشرفه خدمت حضرات معصومین علیهم السلام می رسمیم، آن را می خوانیم. یکی از جملاتی که از امام هادی علیه السلام در وصف امامان معصوم نقل شده، در مقام حجت خدا این است که خطاب به آن بزرگواران می خوانیم. حضرات با این عبارت امام هادی علیه السلام مخاطب قرار می گیرند که ما خدمتشان می گوئیم:

و استرعاکم امر خلقه

دقت کنید. عبارت استرعاکم می خواهد مقامی را برای امام معصوم و حجت خدا تعریف کند: راعی با (عین) یک مقام است. یک شغل است. یک وظیفه است.

مثل کی؟ مثل آن چوپان و گله داری که گله احشام خود را به چرا می برد و همه جوهره مراقب آنهاست که بتوانند به راحتی چرا کنند. در صحرا بخورند و بیاشامند. بعد وظیفه اش کوتاه کردن پشم هایشان هم هست. جایشان را هم باید درست کند. آب و غذا و دانه را هم فراهم کند. چون مسئول رسیدگی و مراقبت به آن گله احشام است. به این چوپان می گویند راعی.

پس از مفهوم این مثال می شود استفاده کرد. طبق این عبارتی که امام هادی علیه السلام در وصف امام معصوم فرمودند، امام معصوم هم مسئول مراقبت و نگهداری از زیردستانش است. یعنی از ما بچه شیعه ها، یعنی از کل عالم خلقت. برگردیم به آن عبارت: «**لو لا حجة لساخت**

الارض باهلها»

پس آن حجتی که اگر نباشد، زمین اهلش را درون خودش فرو می بلعد، مراقب، راعی، مسئول نگهداری و مراقبت از جماعت پیروانش است. اگر مخاطب ما در جشن نیمه شعبان به این دید و با این شناخت به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف توجه کند که خدا او را به عنوان یک مربی روی زمین قرار داده که وظیفه او مسئولیت حفظ و حراست و مراقبت و هدایت امت به سوی خدا و دین و صراط مستقیم و راه رستگاری است، خب حواسش هست که همیشه یک نفر هست که به او پناه ببرد. یک مراقب دارد که باید به او مراجعه کند. باید در خطرات به سوی او سر بگرداند و توجه کند. باید اوامر و نواهی او را رعایت کند.

مخاطب ما به این حال می رسد. وقتی ما به او بگوئیم که اگر کسی خودش را اینگونه به ولی خدا بسپارد، دیگر باکی از گمراهی ندارد. اصلاً گمراهی در او راه پیدا نمی کند، چون او مراقب جماعت و امت پیرو خود است. لذا تو خودت را به او بسپار او از تو دستگیری می کند، به شرطی که دستت را به سمت او دراز کنی. او تو را از خطرات حفظ می کند، همانطور که یک چوپان آنچنان مراقب گله اش است که در مقابل خطرات حفظ شود.

آن راعی و مربی امت، مسئول حفظ و حراست از امت همین کار را برای امتش انجام می دهد. بنابراین اگر با این دید به امام معصوم حی و حاضر و حجت ناظرمان امام عصر علیه السلام نگاه کنیم، مخاطب را به این حال برسانیم، وقتی پایش را از جشن بیرون می گذارد، در محیطی قرار می گیرد که می خواهند حق را از او بگیرند و باطل را لباس حق بپوشانند، همانجا پناه به حجت حی و حاضر می برد. به آن مربی و مسئول حفظ حراست از اعتقاد مال و جاننش پناه می برد و این مصونیت در مقابل باطل می شود.